

عاموس

عاموس، نویسندهٔ این کتاب، در تقویم، واقع در جنوب اورشلیم به شغل چوپانی و انجیرچینی اشتغال داشت. اما خداوند او را می‌خواند و رسالتی به او محول می‌کند. عاموس به وعظ و پیشگویی می‌پردازد. بیشتر موعظه‌ها و پیشگویی‌های او متوجهٔ سامره، یعنی پایتخت حکومت شمالی اسرائیل است. سخنان او بسیار گویا می‌باشد و حاکی از قدرت روحانی و معنوی این مرد خدا است.

عاموس از مردم می‌خواهد با انصاف باشند و به فقرا کمک کنند. قوم اسرائیل در زمان حکومت یربعام دوم از رفاه زیادی برخوردار بود. مردم ثروتمند تازه به دوران رسیده، به دیگران ظلم می‌کردند. در عین حال، آنان در مراسم و جشنهای مذهبی شرکت می‌کردند و قربانی تقدیم خداوند می‌نمودند. عاموس آنها را متوجهٔ اشتباهشان می‌کند و می‌گوید که این کارهایشان خداوند را خشمگین می‌سازد. بجای این کارهای به ظاهر مذهبی، بهتر است آنان به فقرا رسیدگی کنند.

کتاب عاموس از روز دآوری سخن می‌گوید و به خواننده یادآور می‌شود که هر انسانی در مقابل خداوند مسئول است. از آیات مهم این کتاب یکی 3: 3 است، «زیرا گناهان شما باعث می‌شود رابطهٔ بین من و شما تیره گردد»، و دیگری 4: 12، «آماده شو تا هنگام دآوری با خدای خود رویرو شوی.»

کرد. اهالی سوریه به شهر قیر به اسارت خواهند رفت.»

فلسطین

⁶خداوند می‌فرماید: «مردم غزه بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا آنها قوم مرا تبعید نموده، ایشان را بعنوان برده در ادم فروختند. ⁷پس من حصارهای غزه را به آتش خواهم کشید و تمام قلعه‌هایش را ویران خواهم کرد. ⁸اهالی اشود را می‌کشم. شهر عقرون و پادشاه اشقلون را از بین می‌برم. تمام فلسطینی‌هایی که باقی مانده‌اند هلاک خواهند شد.»

صور

⁹خداوند می‌فرماید: «اهالی صور بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا پیمان برادری خود را با اسرائیل شکستند و به ایشان حمله کرده، آنها را به ادم به اسارت بردند. ¹⁰پس من حصارهای شهر صور را به آتش می‌کشم و تمام قلعه‌ها و کاخهایش را می‌سوزانم.»

1 عاموس، چوپانی از اهالی تقویم بود. دو سال قبل از وقوع زلزله، در زمان عزیا، پادشاه یهوذا و یربعام (پسر یهوآش) پادشاه اسرائیل، خداوند این رؤیا را در باره آیندهٔ اسرائیل به او نشان داد. ²عاموس در بارهٔ آنچه دید و شنید چنین می‌گوید: «خداوند از کوه صهیون در اورشلیم، مانند شیر غرش می‌کند و چراگاه‌های سبز و خرم کوه کرمل خشک می‌شوند و چوپانها ماتم می‌گیرند.»

مجازات همسایگان اسرائیل

سوریه

³خداوند می‌فرماید: «اهالی دمشق بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا همانطور که با میله‌های آهنی خرمن را می‌کوبند، آنها هم در جلعاد قوم مرا درهم کوبیدند. ⁴پس من قصر حزائیل پادشاه را به آتش خواهم کشید و قلعهٔ مستحکم بن‌هدن را ویران خواهم کرد. ⁵پشت‌بندهایی را که دروازه‌های دمشق را می‌بندند خواهم شکست و مردمانش را تا دشت اون هلاک خواهم ساخت و پادشاه بیت‌عدن را نابود خواهم

که پدرانشان می‌پرستیدند، گمراه شدند. کپس من یهودا را با آتش نابود می‌کنم و تمام قلعه‌ها و کاخهای اورشلیم را می‌سوزانم.»

مجازات اسرائیل

⁶ خداوند می‌فرماید: «مردم اسرائیل بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت. آنها با قبول رشوه، مانع از اجرای عدالت می‌شوند. فقرایی را که نمی‌توانند قرضشان را پس بدهند، به غلامی می‌فروشند و آنها را با یک جفت کفش مبادله می‌کنند.⁷ آنها فقرا را به خاک می‌اندازند و پاپمال می‌کنند و افتادگان را با لگد از سر راه خود دور می‌سازند. پدر و پسر با یک دختر همبستر می‌شوند و نام مقدس مرا بی‌حرمت می‌سازند.⁸ گر جشنهای مذهبی با لباس‌هایی که با بی‌انصافی از بدهکاران* خود گرفته‌اند بر پشتیها لم می‌دهند و در معبد خدای خود شرابی را که با مال حرام خریده‌اند سر می‌کشند.

⁹ «ولی ای اسرائیل، من بخاطر شما اموری‌ها را که همچون درختان سرو، بلند قد و مانند درختان بلوط قوی بودند، بگی از میان بردم.¹⁰ شما را از مصر بیرون آوردم و منت چهل سال در بیابان رهبری کردم تا زمین اموری‌ها را به تصرف خود درآورید.¹¹ پسران شما را انتخاب کردم تا نذیره‌های** من و انبیای من باشند.» خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل، آیا می‌توانید این حقایق را انکار کنید؟¹² اما شما به نذیره‌های من شراب نوشانیده، باعث شدید گناه کنند و انبیای مرا ساکت گردانیده، نگاه‌اشتید حرف بزنند!¹³ بنابراین من شما را مثل گاریهایی که زیر بار باقه‌ها به صدا می‌افتند، به ناله می‌اندازم.¹⁴ سریعترین جنگجویانتان هنگام فرار بر زمین خواهند افتاد. دلیران ضعیف خواهند شد و

ادوم

¹¹ خداوند می‌فرماید: «مردم ادوم بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، چون آنها با بی‌رحمی تمام به جان برادران اسرائیلی خود افتادند و با خشم و غضب آنها را از دم شمشیر گذرانندند.¹² پس من هم شهر تیمان را به آتش خواهم کشید و قلعه‌های بصره را خواهم سوزاندم.»

عمون

¹³ خداوند می‌فرماید: «اهالی عمون بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا در جنگ جلعاد برای توسعه مرزهای خود دست به کشتار هولناکی زدند و با شمشیر، شکم زنان حامله را پاره کردند.¹⁴ «پس، من حصارهای شهر ربه را به آتش خواهم کشید و قلعه‌ها و کاخهایش را خواهم سوزاندم. در آنجا غریب جنگ، همچون غرش طوفان بلند خواهد شد.¹⁵ پادشاه و شاهزادگان عمون همه با هم به اسارت خواهند رفت.»

موآب

خداوند می‌فرماید: «اهالی موآب بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا آنها استخوانهای پادشاه ادوم را با بی‌شرمی سوزانده آنها را تبدیل به خاکستر کردند.² من هم در عوض، موآب را به آتش می‌کنم و کاخهای قریوت را می‌سوزانم. موآب در میان آشوب و هیاهوی جنگجویان و صدای شپیورها از پای درخواهد آمد.³ من پادشاه و رهبران او را خواهم کشت.»

یهودا

⁴ خداوند می‌فرماید: «اهالی یهودا بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت. آنها نسبت به شریعت من بی‌اعتنایی کرده، احکام مرا بجا نیاوردند. آنها با پیروی از بت‌هایی

* مطابق شریعت موسی نگه داشتن لباس گروی جایز نبود (خروج 22: 26).

** «نذیر» به کسی گفته می‌شد که به خدا نذر شده بود و بعنوان نشانه نذر از هر نوع مشروب پرهیز می‌کرد. موی سر خود را نمی‌تراشید و به جنازه نزدیک نمی‌شد (نگاه کنید به اعداد 6: 8-1).

گوش گوسفند را از دهان شیر بیرون بکشند. در سامره نیز وضعیت همینطور خواهد بود و فقط عده کمی از بنی اسرائیل که بر تختهای مجلل نشسته‌اند جان سالم بدر خواهند برد.»

¹³ خداوند، خدای قادر متعال می‌فرماید: «به این اعلامیه گوش کنید و آن را در سراسر اسرائیل به گوش همه برسانید.¹⁴ همان روزی که اسرائیل را بسبب گناهانش تنبیه کنم، قربانگاه‌های بتها را نیز در بیت‌ئیل نابود خواهم کرد. شاخهای قربانگاه بریده می‌شود و به زمین می‌افتد.¹⁵ کاکهای ثروتمندان را خراب خواهم کرد و خانه‌های زیبای بیلاقی و قشلاقی و قصرهای ساخته شده از عاج ایشان را با خاک یکسان خواهم ساخت.»

یاغیگری اسرائیل

گوش کنید، ای زنان سامره که مانند گاوهای **4** سرزمین باشان، چاق شده‌اید و بر فقیران ظلم می‌کنید، نیازمندان را پامال می‌نمایید و به شوهران خود می‌گویید: «شراب بیایورید تا بنوشیم.»² خداوند به ذات پاک خود قسم خورده و فرموده است: «زمانی می‌رسد که قلاب به دهانتان انداخته همه شما را مثل ماهی خواهند کشید و با خود خواهند برد!³ شما از خانه‌های زیبایتان بیرون می‌کشند و از نزدیکترین شکاف حصار بیرون می‌اندازند.

⁴ «حال، اگر می‌خواهید، باز هم در بیت‌ئیل و جلجال برای بتها قربانی کنید! تا می‌توانید سرپیچی نمایید و گناهانتان را زیاد کنید! هر روز صبح قربانی کنید و هفته‌ای دویار دیک‌هایتان را بیایورید!⁵ به مراسم ظاهری خود ادامه داده، هدایای خود را تقدیم کنید و همه جا از این هدایایی که داده‌اید سخن بگویید!

⁶ «من به شهرهای شما قطعی فرستادم، ولی فایده‌ای نداشت و باز بسوی من بازگشت نکردید.⁷ سه ماه به فصل درو مانده بود که جلو باران را گرفتیم و محصول شما را از بین بردم. در یک شهر باران فرستادم و در شهر دیگر نفرستادم! بر یک مزرعه باران می‌بارید، ولی مزرعه دیگر خشک و بی‌آب بود.⁸ مردم چند شهر برای نوشیدن جرعه‌ای آب، تن

دلوران از رهانیدن خود عاجز خواهند بود.¹⁵ تیراندازان تیرشان به خطا خواهد رفت، سریعترین دوندگان از فرار باز خواهند ماند. بهترین سوارکاران هم نخواهند توانست جان سالم بدر برند.⁶ در آن روز، شجاعترین افراد شما سلاحهای خود را به زمین انداخته، برای نجات جان خود خواهند گریخت.» خداوند این را فرموده است.

دلیل مجازات اسرائیل

ای اسرائیل، به پیام خداوند گوش دهید. این **3** پیام برای تمام قومی است که او از سرزمین مصر بیرون آورد:

² «از میان تمام اقوام روی زمین، من تنها شما را انتخاب کرده‌ام. به همین دلیل، وقتی گناه می‌کنید، شما را تنبیه می‌کنم؛³ زیرا گناهان شما باعث می‌شود رابطه بین من و شما تیره گردد.

⁴ «تا لیلی نداشته باشم، آیا مثل شیر غرش می‌کنم؟ شیر ژبان وقتی غرش می‌کند نشان می‌دهد که خود را برای طعمه آماده می‌کند. تله، تا پا ریش نگذارند بسته نمی‌شود؛ همچنین شما نیز پا روی تله گذاشته‌اید.⁶ تنبیه جنگ در شهر به صدا درآمده است! پس بترسید؛ زیرا من که خداوند هستم سرزمین شما را دچار مصیبت و بلا می‌گردانم؛⁷ ولی پیش از آن بوسیله انبیاء به شما هشدار خواهم داد.»

⁸ شیر غرش کرده است! از ترس بلرزید. خداوند، خود حکم محکومیت شما را صادر کرده است و من جرأت ندارم آن را اعلام نکنم.

⁹ ساکنان قصرهای اشدود و مصر را جمع کنید و به آنها بگویید: «روی کوه‌های سامره بنشینید تا شاهد جنایت‌های ننگین اسرائیل باشید.»

¹⁰ خداوند می‌فرماید: «قوم من درستکاری را از یاد بردند. کاکهای آنها پر از غنایمی است که از راه دزدی و غارت بدست آمده است.¹¹ بنابراین، دشمن می‌آید و آنها را محاصره نموده، قلعه‌هایشان را ویران می‌کند و آن کاکهای مجلل را غارت می‌نماید.»

¹² خداوند می‌فرماید: «هرگاه چوپانی بخواهد گوسفنش را از چنگ شیر برهاند، فقط می‌تواند دو ساق یا یک

خواهند شد و مردم بیتئیل نابود خواهند گردید.»
 6 خدا را بطلبید و زنده بمانید، در غیر اینصورت او مثل آتش در سراسر اسرائیل افروخته می‌شود و آن را می‌سوزاند و هیچکدام از پناه‌های بیتئیل نمی‌توانند آن را خاموش کنند.

7 ای مردم شرور، شما انصاف را به کام مردم تلخ کرده‌اید و عدالت را پایمال نموده‌اید.

8 در طلب کسی باشید که صورت فلکی ثریا و جبار را آفرید، او که تاریکی شب را به صبح روشن، و روز را به شب تبدیل می‌کند، او که آب دریا را فرا می‌خواند و آن را بر زمین می‌باراند. بلی، در طلب خداوند باشید.⁹ او قلعه‌های مستحکم قدرتمندان را بر سر آنها خراب می‌کند.

10 شما از قضات درستکار نفرت دارید و از کسانی که راست می‌گویند بیزارید.¹¹ الحق فقیران را پایمال می‌کنید و گندمشان را به زور می‌گیرید. بنابراین، هرگز در خانه‌های زیبایی که از سنگ می‌سازید، ساکن نخواهید شد و شراب تاکستانهای دلپسندی را که غرس می‌کنید، نخواهید چسبید،¹² زیرا می‌دانم چه گناهان بزرگی مرتکب شده‌اید و چه جنایات بی‌شماری از شما سر زده است. شما دشمن تمام خوبیها هستید. رشوه می‌گیرید و در حق فقرا، عدالت را بجا نمی‌آورید.¹³ پس هر که عاقل باشد سکوت خواهد کرد، زیرا زمان بدی خواهد بود.

14 نیکوکار باشید و از بدی دوری کنید تا زنده بمانید. آنگاه چنانکه ادعا کرده‌اید، خداوند، خدای قادر متعال مددکار شما خواهد بود.¹⁵ از بدی نفرت کنید و نیکی را دوست بدارید. دادگاه‌های خود را به جایگاه واقعی عدالت تبدیل کنید تا شاید خداوند، خدای قادر متعال به بازماندگان قوم خود رحم کند.

16 خداوند، خدای قادر متعال چنین می‌فرماید: «در تمام کوچه‌های شهر ناله و شیون خواهد بود. حتی از کشاورزان نیز خواهند خواست تا همراه مرثیه‌خوانان نوحه‌گری نمایند.¹⁷ در هر تاکستانی ماتم و زاری خواهد بود، زیرا من برای مجازاتن از میان شما عبور خواهم کرد.»

به سفر خسته کننده می‌دادند و به شهری که باران باریده بود می‌رفتند، ولی در آنجا هم آب کافی پیدا نمی‌کردند. با اینحال، بسوی من بازگشت نکردید.

9 «وقت بر مزرعه‌ها و تاکستانهای انگور شما فرستادم. ملخ، درختان انجیر و زیتون شما را خورد. با اینحال، بسوی من بازگشت نکردید.¹⁰ همان بلاهایی را که بر مصر فرستادم بر سر شما نیز آوردم. جوانان شما را در جنگ کشتیم و اسبهای شما را تارومار کردم. بینی شما از بوی تعفن اجساد اردوگاهتان پر شد. با این حال بسوی من بازگشت نکردید.¹¹ بعضی از شهرهای شما را مثل سدوم و عموره بکلی از بین بردم، و آنهایی نیز که باقی ماندند مانند هیزم نیم سوخته‌ای بودند که آنها را از میان آتش بیرون کشیده باشند.» خداوند می‌فرماید: «با اینحال، بسوی من بازگشت نکردید.

12 «بنابراین، تمام بلاهایی را که درباره آنها سخن گفته‌ام بر سر شما خواهم آورد. پس ای اسرائیل، آماده شو تا هنگام داوری با خدای خود روبرو شوی؛¹³ زیرا تو با کسی سروکار داری که کوه‌ها را ساخت و بادها را آفرید و تمام افکار انسان را می‌داند. او صبح روشن را تاریک می‌گرداند و کوه‌ها را در زیر پاهایش خرد می‌کند. نام او خداوند، خدای قادر متعال است.»

دعوت به توبه

5 ای اسرائیل، به مرثیه‌ای که برای تو می‌خوانم گوش بده:

2 اسرائیل زیبا از پای افتاده است و نمی‌تواند برخیزد. کسی نیست او را برخیزاند. او را به حال خود گذاشته‌اند تا بمیرد.

3 خداوند می‌فرماید: «از یک شهر اسرائیل هزار نفر به جنگ می‌روند و فقط صد نفر زنده باز می‌گردند؛ از شهر دیگر صد نفر می‌روند و فقط ده نفر زنده برمی‌گردند.»

4 خداوند به قوم اسرائیل می‌فرماید: «مرا بطلبید و زنده بمانید.⁵ در طلب پناه‌های بیتئیل و جلجال و بنرشبع نباشید؛ زیرا مردم جلجال به اسارت برده

داوری را نزدیک می‌سازید. ⁴بر تختهای عاج دراز می‌کشید، اطرافتان را از وسایل خوشگذرانی پر می‌کنید و گوشت لذیذترین بره‌ها و مرغوبترین گوساله‌ها را می‌خورید. ⁵مانند داود سرود می‌سازید و همراه با نوای بربط می‌خوانید.

⁶کاسه‌کاسه شراب می‌نوشید و با عطرهای خوشبو، خود را معطر می‌سازید و به فکر برادران محتاج خود نیستید. ⁷بنابراین، شما جزو اولین کسانی خواهید بود که به اسارت برده می‌شوند. دوران عیاشی شما به پایان خواهد رسید.

⁸خداوند، خدای قادر متعال به ذات خود قسم خورده و فرموده است: «من از تکبر اسرائیل نفرت دارم و از کآخای مجلسش بیزارم، پس پایتخت آن را با هرچه در آن است به دشمنانش و آگذار خواهم کرد.» ⁹اگر ده نفر در یک خانه پنهان شده باشند، آنها هم نابود خواهند شد. ¹⁰وقتی خویشاوند شخص مرده‌ای برای دفن جسد او بیاید، از تنها کسی که در خانه زنده مانده است خواهد پرسید: «آیا کس دیگری باقیمانده است؟» او جواب خواهد داد: «نه.» بعد آن خویشاوند خواهد گفت: «ساکت باش و نام خداوند را بر زبان نیاور.»

¹¹خداوند دستور داده است که خانه‌های بزرگ و کوچک با خاک یکسان شوند. ¹²آیا ممکن است اسب روی صخره بدون؟ و یا گاو دریا را شخم بزند؟ تصور چنین عملی احمقانه است، ولی کاری که شما می‌کنید احمقانه‌تر از آن است! شما حق را به باطل تبدیل می‌کنید و انصاف را به کام مردم تلخ می‌نمایید. ¹³به قدرت خود فخر می‌کنید، ولی فخر شما بوج و بی‌اساس است. ¹⁴خداوند، خدای قادر متعال می‌فرماید: «ای اسرائیل، قومی را بضد تو می‌فرستم تا از مرز شمالی تا انتهای مرز جنوبی یعنی از حمات تا نهر عربیه، تو را به تنگ آورد.»

روایای ملخ و آتش و شاقول

7 در روایایی که خداوند به من نشان داد دیدم برداشت محصول اول غله که سهم پادشاه بود تمام شده و محصول دوم، تازه سبز شده بود. سپس دیدم خداوند انبوهی ملخ فرستاد. ²ملخها هر

¹⁸وای بر شما که می‌گویید: «ای کاش روز خداوند فرا می‌رسید.» شما نمی‌دانید چه می‌طلبید، چون آن روز، روز روشنایی و کامیابی خواهد بود، بلکه روز تاریکی و فقا! ¹⁹در آن روز شما مثل شخصی خواهید بود که از شیری فرار کند و با خرسی روبرو شود؛ و یا مثل کسی که به خانه‌اش وارد شده، دستش را به دیوار تکیه دهد و ماری او را بگذرد. ²⁰آری، روز خداوند برای شما روزی تاریک و ناامید کننده خواهد بود و اثری از روشنایی در آن دیده نخواهد شد.

²¹خداوند می‌فرماید: «من از ظاهرسازی و ریاکاری شما نفرت دارم که با عیدها و مجالس مذهبی خود، وانمود می‌کنید که به من احترام می‌گذارید. ²²من قربانی‌های سوختنی و شکرگزاری شما را نمی‌پذیرم و به قربانی‌های سلامتی شما توجه نمی‌کنم. ²³سرودهای حمد خود را از من دور کنید، زیرا من به آنها گوش نمی‌دهم. ²⁴بجای آن بگذارید عدالت مانند رودخانه و انصاف همچون نهر دائمی جاری شود! ²⁵«ای اسرائیل، مدت چهل سالی که در بیابان بودید، برای من قربانی و هدیه می‌آوردید، ²⁶ولی علاقه واقعی شما به خدایانتان بود یعنی به سکوت، خدای پادشاه شما و به کیوان، خدای ستارگانتان و به تمامی تمثالهایی که برای خود ساخته بودید.» ²⁷خداوند، خدای قادر متعال می‌فرماید: «بنابراین، من آنها را با شما به دیار دور دست واقع در شرق دمشق به اسارت می‌فرستم.»

ویرانی اسرائیل

وای بر شما ای رهبران و بزرگان قوم **6** اسرائیل که در اورشلیم و سامره وقت خود را به خوشگذرانی و عیاشی می‌گذرانید. ای شما که احساس امنیت می‌کنید، ²به کلنه بروید و ببینید چه بر سر آن شهر آمده است. به حمات بزرگ بروید و از آنجا به جت در سرزمین فلسطین. آنها از مملکت شما بهتر و بزرگتر بودند، ولی ببینید چه بر سر آنها آمده است! ³شما فکر مجازاتی را که در انتظارتان است از خود دور می‌کنید، اما با اعمال خود روز

چه سر راهشان بود، خوردند. آنگاه من گفتم: «ای خداوند، التماس می‌کنم قوم خود را ببخش و این آفت را از آنها دور کن، زیرا اسرائیل کوچک و ضعیف است و نمی‌تواند طاقت بیاورد.»³ خداوند نیز ترحم فرمود و گفت: «این بلا را نمی‌فرستم.»⁴ آنگاه خداوند، آتش بزرگی را که برای مجازات آنها تدارک دیده بود، به من نشان داد. این آتش آبهای عمیق زمین را بلعیده، تمام کشتزارها را سوزانید.⁵ گفتم: «ای خداوند، التماس می‌کنم این کار را نکن، زیرا اسرائیل کوچک و ضعیف است و نمی‌تواند طاقت بیاورد.»⁶ پس خداوند از این نقشه هم منصرف شد و فرمود: «این کار را نیز نخواهم کرد.»⁷ سپس، این رؤیا را به من نشان داد: خداوند در کنار دیوار راستی که با شاقول تراز شده بود ایستاده، با شاقول آن را امتحان می‌کرد تا ببیند تراز است یا نه.⁸ آنگاه خداوند به من فرمود: «عاموس، چه می‌بینی؟»⁹ جواب دادم: «بیک شاقول.»¹⁰

خداوند فرمود: «من بوسیله شاقول، قوم را امتحان می‌کنم و این بار، دیگر از مجازات کردن آنها منصرف نخواهم شد.»⁹ قربانگاه‌های بتها و بتخانه‌های اسرائیل نابود خواهند شد و من دودمان یربعام پادشاه را با شمشیر از بین خواهم برد.»

عاموس و امصیا

¹⁰ اما وقتی امصیا، کاهن بیت‌ئیل، آنچه را که عاموس می‌گفت شنید، با عجله این پیغام را برای یربعام پادشاه فرستاد: «عاموس به قوم ما خیانت می‌کند و علیه تو وطنه می‌چیند. موعظه‌های او مملکت ما را به نابودی خواهد کشاند.»¹¹ عاموس می‌گوید تو کشته می‌شوی و قوم اسرائیل به سرزمینهای دور دست به تبعید و اسارت برده می‌شوند.»

¹² آنگاه امصیا به عاموس گفت: «ای نبی، از سرزمین ما خارج شو! به سرزمین یهودا بازگرد و در آنجا موعظه کن و نان بخور.»¹³ ادیگر در بیت‌ئیل

رؤیای سبذ پر از میوه

آنگاه خداوند، در رؤیا یک سبذ پر از میوه‌های رسیده به من نشان داد.

8

او پرسید: «عاموس، چه می‌بینی؟»

جواب دادم: «بیک سبذ پر از میوه‌های رسیده.»
خداوند فرمود: «این میوه‌ها نمونه‌ای از قوم من اسرائیل است که برای مجازات آماده شده‌اند. دیگر مجازات ایشان را به تعویق نخواهم انداخت.»³ در آن روز سرودهایی که مردم در خانه خدا می‌خوانند به گریه و زاری تبدیل خواهد شد. اجساد مردم در همه جا پراکنده خواهد شد و آنها را بی‌سر و صدا جمع کرده، به خارج شهر خواهند برد.»⁴ گوش کنید! ای کسانی که بر فقرا ظلم می‌کنید و نیازمندان را پامال می‌نمایید.⁵ ای کسانی که آرزو دارید روز سببت و تعطیلات مذهبی هر چه زودتر تمام شوند تا دوباره به کسب خود بپردازید و با ترازوهای دستکاری شده و سنگهای سبکتر، مشتریان خود را فریب داده، پول بیشتری از ایشان بگیرید.⁶ ای کسانی که فقرا را در مقابل یک سکه نقره و یا یک جفت کفش به بردگی می‌گیرید و گندم پس مانده خود را به آنها می‌فروشید.

را در آنجا خواهم کشت. قصد من این است که این قوم مجازات شوند.»⁵ خداوند، خدای قادر متعال زمین را لمس می‌کند و زمین گداخته می‌شود و همه ساکنانش ماتم می‌گیرند. تمام زمین مثل رود نیل بالا می‌آید و دوباره فرو می‌نشیند.⁶ آنکه خانه خود را در آسمانها ساخته و پایه آن را بر زمین نهاده است، و آب دریا را فرا می‌خواند و آن را بر زمین می‌باراند، نامش خداوند است!

⁷خداوند می‌فرماید: «ای قوم اسرائیل، آیا برای من شما از حیثی‌ها بهتر هستید؟ آیا من که شما را از مصر بیرون آوردم، برای سایر قوم‌ها نیز همین کار را نکردم؟ فلسطینی‌ها را از «کفتور» و سوری‌ها را از «قیر» بیرون آوردم.⁸ چشمان من مملکت گناهکار اسرائیل را می‌بیند و من آن را از روی زمین محو خواهم ساخت؛ ولی خاندان اسرائیل را بکلی از بین نخواهم برد،⁹ بلکه مقرر می‌دارم که اسرائیل بوسیله سایر قوم‌ها مثل غله‌ای که در غربال است الک گردد و کاملاً از بدکاران پاک شود.¹⁰ تمام گناهکارانی که می‌گویند: «خدا نمی‌گذارد بلایی به ما برسد»، با شمشیر کشته خواهند شد.

احیای اسرائیل

¹¹«آنگاه در آن زمان، سلطنت داود را که اکنون ویران است دوباره برپا خواهم ساخت و آن را به عظمت سابقش باز خواهم گرداند،¹² و آنچه را که از انوم و تمام قوم‌هایی که به من تعلق دارند، باقی بماند، اسرائیل تصاحب خواهد کرد.» خداوندی که تمام اینها را بجا می‌آورد چنین فرموده است.

¹³خداوند می‌فرماید: «زمانی فرا خواهد رسید که فراوانی محصول خواهد بود و غله چنان سریع رشد خواهد کرد که دروگران فرصت درویدن نخواهند داشت، و از فراوانی انگور، از دامنه کوه‌های اسرائیل شراب شیرین فرو خواهد چکید.¹⁴ من قوم خود اسرائیل را از اسارت باز می‌گردانم. آنها شهرهای ویران خود را بازسازی نموده، دوباره در

⁷خداوند که مایه سربلندی اسرائیل است، قسم خورده می‌فرماید: «من این کارهای شما را فراموش نخواهم کرد. سپس سرزمین اسرائیل به لرزه خواهد افتاد و تمام قوم ماتم خواهند گرفت. سرزمین اسرائیل مانند رود نیل در وقت سیلاب، متلاطم شده بالا خواهد آمد و دوباره فرو خواهد نشست.⁹ در آن زمان، کاری خواهم کرد که آفتاب هنگام ظهر، غروب کند و زمین در روز روشن، تاریک شود.¹⁰ جشنهای شما را به مجالس عزا و تراته‌های شاد شما را به مرثیه مبدل خواهم کرد. آنوقت لباس عزا پوشیده سهرایتان را به علامت سوگواری خواهید تراشید، چنانکه گویی یگانه پسرتان مرده است. آن روز، روز بسیار تلخی خواهد بود.»

¹¹خداوند می‌فرماید: «روزی خواهد رسید که من قحطی شدیدی در این سرزمین پدید خواهم آورد. این قحطی، قحطی نان و آب نخواهد بود، بلکه قحطی کلام خدا.¹² مردم از شرق تا غرب و از شمال تا جنوب دنبال کلام خدا خواهند دوید ولی موفق به پیدا کردن آن نخواهند شد.¹³ در آن روز حتی دختران و پسران جوان نیز از تشنگی ضعف خواهند کرد¹⁴ و آنانی که بتهای سامره و دان و بزشبع را پرستش می‌کنند خواهند افتاد و دیگر هرگز بلند نخواهند شد.»

مجازات اسرائیل بوسیله خداوند

9 خداوند را دیدم که کنار قربانگاه ایستاده بود و می‌گفت: «سر ستونهای خانه خدا را بشکن تا ستونها فرو ریخته، سقف خانه بر سر مردم خراب شود. کسی جان سالم بدر نخواهد برد. حتی کسانی هم که موفق به فرار شوند، در راه کشته خواهند شد.² اگر به دوزخ بروند، دست خود را دراز کرده آنها را از آنجا بیرون خواهم کشید و اگر به آسمانها فرار کنند، ایشان را به زیر خواهم آورد.³ اگر در کوه کرمل پنهان شوند، آنها را پیدا خواهم کرد، و اگر در قعر دریا خود را مخفی کنند، مار را خواهم فرستاد تا آنها را بگزد.⁴ حتی اگر به اسارت هم بروند، من آنها

آنها ساکن خواهند شد. باغها و دیگر ریشه کن خواهند شد.» خداوند، خدای شما این را می‌فرماید.

تاکستانها غرس نموده شراب آنها را خواهند نوشید و میوه آنها را خواهند خورد.⁵ ایشان را در سرزمینی که به آنها داده‌ام، مستقر خواهم ساخت و ایشان بار